

پیش!

همبستگی، سازمانیابی و اتحاد وسیع، مشکل گشاست!

هیئت سیاسی - اجرائی حزب چپ ایران

افزایش سرسام‌آور و ساعت به ساعت قیمت مواد غذایی و کالاهای اساسی، معیشت مردم را دشوارتر از هر زمان دیگر کرده و گذران زندگی آنان را، غیرقابل تحمل‌تر کرده‌است. این گرانی که به‌ویژه از زمان دولت رئیسی با حذف یارانه‌ها برای کالاهای اساسی، آزادسازی قیمت‌ها و افزایش روزانه‌ی نرخ دلار شدت گرفت. این افزایش در دولت پزشکیان با سرعت بیشتری ادامه یافته و اکنون به بحرانی بی‌سابقه تبدیل شده‌است. قیمت مواد غذایی، از سیب‌زمینی و روغن گرفته تا نان، لبنیات، گوشت و دارو، طی چند هفته‌ی اخیر بین ۵۰ تا ۴۰۰ درصد بالا رفته‌است و سفره‌های مردم را خالی‌تر از همیشه کرده‌است. در هفته‌های اخیر، بعد از اعلام سیاست فشار حداکثری دولت ترامپ، شدت بی‌سابقه‌ای پیدا کرده‌است.

کنترل قیمت‌ها از دست رفته‌است، مقامات دولتی و نهادهای حکومتی با وجود گسترش فزاینده‌ی اعتراضات همه‌روزه‌ی بازنشستگان، کارگران، پرستاران، معلمان و مردمی که به اشکال مختلف نسبت به افزایش لجام‌گسیخته و ساعت به ساعت قیمت مواد غذایی اعتراض می‌کنند، اقدامی برای کاهش سنگینی بار هزینه‌های زندگی از روی دوش مردم نمی‌کنند. در شورای عالی کار با افزایش دستمزدها مخالفت می‌شود و رقم‌هایی مطرح می‌شود که به مراتب کمتر از رشد قیمت‌ها در چند هفته‌ی اخیر است. قیمت دارو به حدی رسیده‌است که بسیاری از بیماران قادر به تامین هزینه‌های آن نیستند و تامین اجتماعی نیز حاضر به پرداخت سهم خود بابت دارو و درمان نیست.

کارگزاران حکومت سعی می‌کنند برای سرپوش نهادن بر علل واقعی ترمز پاره کردن قیمت‌ها، انگشت اتهام را به سوی تحریم‌ها نشانه بروند و خشم و اعتراض مردم را که حالت انفجاری به خود گرفته، کاهش دهند. اما شعارهایی که در اعتراضات داده می‌شود، نشان می‌دهد که مردم چنین توجیحاتی را باور نمی‌کنند.

تحریم‌های اقتصادی آمریکا و غرب و اثرات روانی آن، اگر چه در افزایش سرسام آور هزینه‌های سنگین زندگی بکلی بی‌اثر نیستند، اما این افزایش، منشا داخلی داشته و ریشه در سیاست‌های اقتصادی رژیم، فساد سیستماتیک و رانتخواری حاکم، بالا رفتن هزینه‌های نظامی‌گری و دستگاه عریض و طویل سرکوب دارد. رژیم برای تامین هزینه‌های سنگین نظامی‌گرایانه خود، که بیشتر درآمدهای کشور را می‌بلعد، یارانه مواد غذایی را قطع و بودجه‌ی آن را صرف اهداف سرکوبگرانه در داخل و توسعه‌طلبانه‌ی خود در منطقه می‌کند. افزایش هزینه‌های زندگی و فشار حداکثری ناشی از آن از نتایج اجرای سیاست اقتصادی شوک‌درمانی و افزایش بودجه‌ی نظامی و امنیتی است.

کاهش درآمدهای نفتی و تشدید تحریم‌های اقتصادی آمریکا و غرب و ادامه‌ی سیاست شوک‌درمانی باعث تداوم افزایش هزینه‌های زندگی و فشار بیشتر به کارگران و مزد و حقوق‌بگیران و سایر تهی‌دستان جامعه خواهد شد. راه مقابله با افزایش قیمت‌ها و تورم، گسترش اعتراضات سازمانیافته علیه رژیم و سیاست‌های اقتصادی و نظامی‌گرایانه‌ی آن، مخالفت با جنگ و تحریم‌های اقتصادی و فراهم کردن امکانات لازم برای برچیدن بساط رژیمی فاسد و انگلی است، که سال به سال وضعیت معیشتی مردم در آن بدتر، فقر، استبداد، فساد و سرکوب و بی‌عدالتی در آن بیشتر شده‌است.

اعتراضات علیه سیاست‌های رژیم گسترده هستند، اما از آن‌جا که پراکنده و سازمان‌نیافته‌اند، نمی‌توانند به نتیجه برسند و همین امر به رژیم جرات می‌دهد سیاست‌هایی را که منجر به وضعیت موجود شده‌اند، هم‌چنان ادامه دهد و درآمدهای کشور را به‌جای رفاه مردم، صرف بقای خود کند. نارضایتی از افزایش هزینه‌های فزاینده زندگی و ناتوانی حکومت در مهار قیمت‌ها و تامین آب و برق و گاز، نشان می‌دهد که رژیم قادر به حل هیچ کدام از این بحران‌ها نیست.

حزب چپ ایران منشا اصلی افزایش فزاینده‌ی قیمت‌ها و هزینه‌های زندگی را در سیاست‌های اقتصادی-اجتماعی رژیم می‌داند. پراکندگی و سازمان‌نیافتگی مردم، به‌ویژه طبقه کارگر و تهی‌دستان، پراکنده بودن اعتراضات اجتماعی و سیاسی، و فقدان ال‌ترناتیوی مرکب از نیروهای دموکراتیک چپ و جمهوریخواه، در خدمت ادامه‌ی این وضعیت است. هم از این رو، ما تشدید تلاش‌ها برای سازمانیابی مردم، همبستگی درونی جنبش‌های مدنی، هم‌سوئی و گسترش مبارزات و تلفیق مطالبات معیشتی و اقتصادی با مطالبات آزادیخواهانه را، برای رهائی از این وضعیت راه‌گشا می‌دانیم.

هیئت سیاسی - اجرائی حزب چپ ایران

۲۵ بهمن ۱۴۰۳ - ۱۳ فوریه ۲۰۲۵

• چاپ

Source URL: <https://bepish.org/node/11845>